

Dr. Robert Malone: Iluze medicíny založené na důkazech

- CZ24 News | 18. ledna 2023

Jak se vláda přestala starat a zamilovala si propagandu

V roce 1990 došlo ve vývoji nových léků a léčebných postupů ke změně paradigmatu. Šlo o tak zásadní myšlenku, že měla mít dopad na celou medicínu. Mělo se začínat na úrovni předklinických a klinických studií a poté projít celým systémem až k léčbě jednotlivých pacientů. Tato nová koncepce vývoje medicíny a jejího uplatňování se nazývá *Evidence Based Medicine* (EBM) neboli „medicína založená na důkazech“. Jejím cílem bylo vytvořit pro medicínu přísnější základy založené na vědě a vědeckých metodách. Pro medicínu to měla být skutečná revoluce – nezaujatě prováděný lékařský výzkum a léčba pacientů.

Medicína založená na důkazech

Medicína založená na důkazech je „svědomité, explicitní a uvážlivé využívání v současnosti nejlepších důkazů při rozhodování v péči o jednotlivé pacienty“. Cílem EBM je propojit zkušenosti lékaře, hodnoty vyznávané pacientem a nejlepší dostupné vědecké informace – a na jejich základě pak rozhodovat o klinické léčbě.

A kde se to zvrstlo?

Logika EBM, která je základem lékařské praxe, jak ji známe, tedy praxe založené na vědě určující péči až na úroveň jednotlivých pacientů, má však vážnou trhlinu. A ta se zabýdlela přímo v srdci EBM, která není nezávislá na politice (jak jsme viděli v posledních dvou letech). Bylo by naivní si myslet, že data a proces udělování licencí novým lékům jsou bez předpojatosti a střetu zájmů. Pravý opak je pravdou. Covidová krize v letech 2020 až 2022 všem názorně ukázala, jak si medicínu založenou na důkazech upravovaly dle svého vlády, nemocnice, akademická obec, velké farmaceutické společnosti, technologie i provozovatelé sociálních sítí. Ti všichni využili postupy a principy medicíny založené na důkazech ke zkorumpování celé lékařské praxe.

Medicína založená na důkazech vychází z dat. Shromažďování a analýzu dat provádí z velké části farmaceutický průmysl nebo se tento proces provádí pro něho. Výsledky pak prezentují vedoucí akademičtí pracovníci. Problém, jak ho popisuje úvodník časopisu *British Medical Journal*, je v následujícím:

Zveřejnění dříve tajných dokumentů farmaceutického průmyslu poskytlo lékařské komunitě cenné informace o tom, do jaké míry jsou klinické studie sponzorované tímto průmyslem zkreslovány. Dokud se tento problém nevyřeší, bude medicína založená na důkazech jen iluzí.

Tento ideál integrity údajů a vědeckého procesu zůstane narušen, dokud budou nad obecným blahem převažovat finanční zájmy (a zájmy vlád).

Medicína je do značné míry ovládána malým počtem největších farmaceutických společností, které spolu sice soupeří o podíl na trhu, ale v úsilí o rozšiřování trhu táhnou za jeden provaz. Zastánci volného trhu oslavovali krátkodobý stimul pro biomedicínský výzkum v důsledku privatizace, avšak nechtěné, dlouhodobé důsledky pro medicínu jsou závažné. Vědecký pokrok je mařen vlastnictvím dat a znalostí. Průmysl potlačuje negativní výsledky studií, nehlásí nežádoucí účinky a nezpracovaná

data nesdělují akademické komunitě výzkumníků. Pacienti umírají kvůli komerčním zájmům výzkumných programů, univerzit a regulačních orgánů.

Zodpovědnost farmaceutického průmyslu vůči akcionářům znamená, že před vědeckou pravdivostí mají přednost hierarchické mocenské struktury, loajalita k produktům a propaganda ve vztahu k veřejnosti. Přestože univerzity byly vždy elitní instituce náchylné k ovlivňování formou dotací, dlouho si nárokovaly být strážci pravdy a morálního svědomí společnosti. Tváří v tvář nedostatečnému financování ze strany státu však nastolily neoliberální tržní přístup a aktivně usilují o financování farmaceutických výzkumů za komerčních podmínek. V důsledku toho se univerzitní katedry stávají nástrojem průmyslu: firmy si vybírají výzkumné programy, vědcům píší články do lékařských časopisů a pro další vzdělávání lékařů, čímž se akademičtí pracovníci stávají téměř obchodními zástupci propagující komerční produkty. Pokud se v mainstreamových médiích objevují skandály týkající se partnerství průmyslu s akademickou obcí, oslabuje to důvěru v akademické instituce a zrazuje vizi otevřené společnosti (web BMJ).

Firemní univerzity zpochybňují samu koncepci akademického vedení. Vedoucí pozice už nejsou určovány vynikajícími výsledky v kariéře. Od vedoucích pracovníků univerzit je požadována hlavně schopnost sehnat peníze ve formě darů, grantů, licenčních poplatků a poplatků ze smluv. Vedoucí pracovníci musí nyní doložit ziskovost nebo prokázat, že dokážou přilákat firemní sponzory.

Vzhledem k tomu, že vláda USA a zejména její NIAID (Národní ústav pro alergie a infekční choroby) má pod palcem značnou část grantů a smluv pro většinu akademických institucí, jsou to zaměstnanci NIAID, kdo může určovat, který výzkum se bude provádět a komu na něho budou přiděleny finance.

Státní zaměstnanci také určují co a jak se bude veřejně říkat. Vezměme si například jak využívali média, CDC (Centrum pro omezování šíření a prevenci chorob) a FDA (Úřad pro kontrolu potravin a léčiv), když určovali, co se bude prezentovat o včasné léčbě covidu. Teď už můžeme všichni vědět o zkorumpovanosti raných klinických studií hydroxychlorochinu. Na základě zfalšovaných studií se doporučovalo nepoužívat v ambulantní péči jeden z nejbezpečnějších léků na světě – nejspíš proto, aby se lidé více přiklonili k vakcínám. Nebo jakou propagandu používala vláda proti užívání ivermektinu: označovala ho za nevhodný pro lidskou medicínu a za prostředek pro „odčervování koní“. Vše nasvědčuje tomu, že cílem těchto snah bylo odradit lidi od včasné léčby, aby přestali váhat s očkováním.

Kromě toho, že vláda medicínu založenou na důkazech křiví pro své vlastní účely, je tu ještě systém univerzit, který se zajímá víc o shánění peněz než o vytváření nepředpojatých výzkumných programů.

Ti, kteří uspějí na akademické půdě, se pravděpodobně stanou „klíčovými názorovými vůdci“ (v anglické marketingové hantýrce známí jako KOL = key opinion leaders), jejichž kariéra se dál vyvíjí podle příležitostí poskytnutých průmyslem. Takové potenciální vůdce či „KOL“ si pak průmysl vybírá na základě komplexní sestavy profilujících aktivit. Lékaři jsou vybíráni například na základě svého vlivu na ostatní lékaře a na to, co si oni pod jejich vlivem zvykají předepisovat. Průmysl vyhledává KOL kvůli tomuto vlivu a kvůli prestiži, kterou jejich příslušnost k univerzitě přináší firmě a značce jejich výrobků. Jako dobře placení členové farmaceutických poradních výborů a organizací přednášejících odborníků pak KOL prezentují výsledky průmyslových studií na lékařských konferencích a v rámci dalšího vzdělávání lékařů. Místo aby vystupovali jako nezávislí, nezaují vědci a kriticky hodnotili účinnost léku, stávají se tím, co marketingoví manažeři označují jako „produktoví šampióni“.

Ironií je, že průmyslem sponzorovaní KOL využívají mnoha výhod akademické svobody. Jsou podporováni svými univerzitami, průmyslem i redakcemi časopisů, aby vyjadřovali své názory,

přestože jsou v rozporu se skutečnými důkazy. Univerzity nedokážou zkreslování vědeckých poznatků z takové spolupráce nijak korigovat a kritici průmyslu čelí odmítání v časopisech, právním hrozbám a potenciálnímu zničení kariéry. Právě tyto nerovné podmínky znepokojovaly Karla Poppera, natolik, že začal psát o potlačování a manipulaci prostředků vědecké komunikace. Přežití institucí určených k podpoře vědecké objektivity a nestrannosti (tj. státních laboratoří, nezávislých vědeckých periodik a kongresů) je zcela závislé na milosti a nemilosti politické a komerční moci. Nad racionalitou důkazů převažují partikulární zájmy (web BMJ).

Regulační orgány (tedy i FDA) dostávají finanční prostředky od průmyslu a při schvalování léků pracují se studiemi zpracovanými a financovanými průmyslem, aniž by ve většině případů viděly surová, nezpracovaná data. Jakou důvěru máme mít v systém, v němž si farmaceutické společnosti mohou „samy oznámkovat své domácí úkoly“, místo aby nechaly své výrobky testovat nezávislí odborníky v rámci veřejného regulačního systému? Není zrovna pravděpodobné, že by nezúčastněné vlády a firmami získané regulační úřady iniciovali změny, které by výzkum dostaly z rukou průmyslu a narovnaly systém publikování, který je závislý na příjmech z přetisků, reklamy a sponzoringu.

Pár návrhů k reformám:

Regulační orgány se musí vymanit z financování farmaceutickými společnostmi. To se týká i úřadu FDA, který musí být financován přímo vládou a ne z poplatků farmaceutických firem, jak je tomu nyní. Vázání platů zaměstnanců na poplatky farmaceutických firem vytváří v rámci FDA obrovský střet zájmů.

Musí se zastavit přesouvání osob mezi regulačními orgány, jako je FDA nebo CDC, a velkými farmaceutickými společnostmi (a technologickými společnostmi či médii). Pracovní smlouvy na pozice ve státní správě, konkrétně v oblasti regulace, musí obsahovat doložku o zákazu konkurence, která omezí možnosti zaměstnání po odchodu z regulačního úřadu. Stejně tak vedoucí pracovníci velkých farmaceutických firem nemohou obsazovat vedoucí pozice v regulačních orgánech.

Zdanit farmaceutické společnosti tak, aby to umožnilo státní financování nezávislých studií a testů, a – což je možná nejdůležitější – spolu s protokoly studií zveřejňovat anonymizované údaje ze studií na úrovni jednotlivých pacientů. Tyto údaje by se měly poskytovat na vhodně přístupných internetových stránkách, aby třetí strany, které se tak samy rozhodnou nebo které tak činí z pověření orgánů pro zdravotnické technologie, mohly metodiku a výsledky studií důsledně vyhodnotit.

Údaje z klinických studií se musí zveřejňovat. Formuláře souhlasu se zkouškou či studií se musí dát snadno upravit tak, aby mohla být jejich anonymizovaná data volně dostupná.

Zveřejňování údajů musí být otevřené a transparentní. Vláda má morální závazek vůči účastníkům studií, tedy skutečným lidem, kteří se podrobili rizikové léčbě a mají právo očekávat, že výsledky budou použity v souladu se zásadami vědeckosti.

Vláda a její zaměstnanci mají morální povinnost vůči veřejnosti provádět klinické studie způsobem, který není nijak ovlivňován zájmy průmyslu.

Je třeba rozpustit Nadaci CDC a Nadaci NIH, které pro tyto organizace provádějí klinické zkoušky a studie, přičemž jejich správní rady jsou složeny z vedoucích pracovníků a zaměstnanců farmaceutického průmyslu. V této zemi platí zákony, podle nichž vláda nesmí přijímat dobrovolnickou práci ani přímé dary, které by mohly ovlivňovat její rozhodování. Přesně to však tyto nevládní organizace dělají. Takové praktiky je třeba zastavit. Tyto organizace jsou záměrně využívány k obcházení federálních zákonů na ochranu proti nepatřičnému ovlivňování federálních

orgánů při jejich rozhodování.

Lékaři musí mít i nadále možnost používat léky „off-label“ (léky schválené úřadem NDA, ale pro léčbu jiné choroby – pozn. překl.). Protokoly z léčení v raném stádiu, které zachránilo nespočet životů, dokumentují důležitou roli, kterou lékaři sehráli při hledání levné a účinné léčby covidu i mnoha dalších onemocnění. Nechme lékaře být lékaři.

Vědecké a lékařské časopisy musí přestat brát peníze od velkých farmaceutických firem. To se týká i příjmů z přetisků, reklamních bannerů, reklamy v tisku atd.

Vláda musí přestat zasahovat do vydávání recenzovaných článků a do sociálních sítí. Svobodný tisk nesmí být vystavován nátlakům ze strany vlády. Všichni známe bezpočet příkladů, jako je Trusted News Initiative (TNI) a schůzky Bílého domu s velkými technologickými společnostmi, které zasahují do toho, co se smí a nesmí tisknout. A víme i o miliardách dolarů vynaložených vládou USA na propagaci těchto „vakcín“, které mají buď EUA (oprávnění k nouzovému použití – pozn. překl.) nebo nemají licenci vůbec, a přitom nezabraňují infekci ani přenosu viru SARS-CoV-2. Jedná se o přímý útok na naše práva vyplývající z prvního dodatku Ústavy. Rovněž to deformuje celou medicínu založenou na důkazech.

FDA, NIH, nemocniční specialisté CDC, velké technologické společnosti a provozovatelé sociálních sítí znemožňují udílení informovaného souhlasu, což je jeden ze základů moderní medicíny. Zatajují údaje a zkreslují výsledky. Pokud lidé nebudou moci získat informace potřebné k informovanému rozhodnutí, nebude správně fungovat ani medicína založená na důkazech.

Vláda a její zaměstnanci musí přestat vybírat vítěze a poražené. Medicína založená na důkazech vyžaduje nepředpojaté podmínky. Nemohou rozhodovat obavy průmyslu týkající se ochrany soukromí a práv duševního vlastnictví.

Pokud máme někdy znovu důvěřovat koncepci medicíny založené na důkazech a stát za ní, musí být v systému přijaty významné změny. Jedinou otázkou je... budou na to naše vláda a byrokraté z Ministerstva zdravotnictví stačit?

Originální [článek zde](#).

Přeneseno z autorova příspěvku na platformě Substack. Článek byl původně publikován 10. dubna 2022.

AUTOR: Dr. Robert Malone

[ZDROJ](#)

Překlad: epochtimes.cz